

Fremsat den 26. maj 2020 af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service

(Tilpasning af den centrale refusionsordning)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 137 af 25. februar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 176, stk. 1, 1. pkt., ændres »950.000 kr. årligt,« til: »830.000 kr. årligt (2020-niveau),« og », jf. dog § 176 a« udgår.

2. I § 176, stk. 1, 2. pkt., ændres »1.770.000 kr. årligt,« til: »1.630.000 kr. årligt (2020-niveau),« og », jf. dog § 176 a« udgår.

3. I § 176, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»For den del af udgifterne, der overstiger 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct.«

4. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:
»Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for summen af en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven for børn og unge under 18 år, og udgifter til hjælp og støtte efter lovens §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husstand.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer efter det fyldte 67. år, hvis de var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

5. I § 176, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »denne bestemmelse« til: »stk. 1-3«.

6. § 176, stk. 3, ophæves.

7. § 176 a ophæves.

8. I § 182, stk. 11, 1. pkt., ændres »§§ 176 og 176 a« til: »§ 176«, og »2013« ændres til: »2021«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. § 176 stk. 3, i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, gælder ikke for personer, der er fyldt 67 år inden den 1. januar 2021. For disse personer finder de hidtil gældende regler i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Som udgangspunkt afholder kommunerne alle udgifter efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 (herefter serviceloven). Den centrale refusionsordning for særligt dyre enkeltsager er en undtagelse hertil, idet staten yder refusion til kommunerne for særligt dyre enkeltsager. Refusionen omfatter i udgangspunktet de samlede udgifter efter serviceloven til enkeltpersoner under 67 år samt til store søskendeflokke, hvor fire eller flere søskende er anbragt uden for hjemmet. Staten yder en refusion på mellem 25 pct. og 50 pct. af en del af udgifterne i de pågældende enkeltsager, når udgifterne samlet set i sagen overstiger lovfastsatte beløbsgrænser, afhængig af om der er tale om udgifter vedrørende voksne eller udgifter vedrørende børn og unge.

Som led i at sikre en større finansieringsmæssig sikkerhed for kommunerne foreslås at harmonisere de to refusionsordninger for henholdsvis børn- og ungeområdet og voksenområdet til én samlet ordning.

Det foreslås endvidere, at der indføres et nyt grænsebeløb, hvor den statslige refusionsprocent foreslås at udgøre 75 pct. for både børn- og ungeområdet og voksenområdet. Det foreslås samtidig, at refusionen af udgifter i en enkeltsag kan fortsætte efter det fyldte 67. år, for personer, hvortil udgifterne var omfattet af refusionsordningen umiddelbart inden det fyldte 67. år.

Med henblik på yderligere at målrette finansieringen på børne- og ungeområdet til de kommuner, der har mange familier, hvor søskende har behov for en indsats, foreslås det, at udgifter til alle indsatser for den enkelte børnefamilie uafhængig af antallet af søskende kan medregnes i samme refusionssag.

2. Baggrund

Lovforslaget udmønter den del af Aftale om reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem, indgået den 5. maj 2020 mellem regeringen og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet, der vedrører tilpasning af den centrale refusionsordning på socialområdet.

Det fremgår af aftalen, at aftaleparterne er enige om en række ændringer i den centrale refusionsordning for særligt dyre enkeltsager på det specialiserede socialområde. Det indebærer, at flere sager kan blive omfattet af refusion og nogle af højere refusion end i dag. Det finansieres kollektivt af kommunerne under ét.

Aftalen indebærer følgende ændringer:

- Beløbsgrænserne for hhv. 25 og 50 pct. refusion på voksenområdet nedsættes, så de følger grænserne på børne- og ungeområdet.

- Der indføres en højere refusion på 75 pct. ved 2.050.000 kr. på både børne- og ungeområdet og voksenområdet.
- Aldersgrænsen på 67 år for borgere, der inden det fyldte 67. år er omfattet af refusionsordningen, fjernes.
- Kravet om, at der skal være mindst fire søskende anbragt uden for hjemmet, førend udgifterne til anbringelse kan summeres til én refusionssag, fjernes.
- Udgifter til søskende kan summeres til én refusionssag, uanset om de er anbragt uden for hjemmet eller modtager forebyggende foranstaltninger i hjemmet.

3. Lovforslaget indhold

3.1 Gældende ret

Efter den centrale refusionsordning yder staten refusion til en kommune, når kommunens udgifter på det sociale område i en enkeltsag bliver særligt dyr.

Den centrale refusionsordning for særligt dyre enkeltsager omfatter udgifter, som afholdes af kommunen efter servicelovens §§ 176 og 176 a.

Følgende principper gælder for refusionsordningen:

- Ordningen skal afbøde de økonomiske konsekvenser i kommunerne ved meget store udgifter i de dyreste enkeltsager, herunder sager, hvor det er nødvendigt at anbringe en hel søskendeflok uden for hjemmet. Sigtet er at skærme kommunens økonomi med henblik på at understøtte kommunernes budgetsikkerhed.
- Ordningen omfatter alle tilbud på socialområdet fra de ikke-specialiserede til de mest specialiserede tilbud.

Refusionsordningen blev indført ved lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service (kommunalreformen).

Der er både fastsat en refusionsordning for børne- og ungeområdet og voksenområdet.

Refusionsordningen på voksenområdet, jf. § 176, indebærer, at i de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 1.090.000 kr. årligt (2020-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgiften, der overstiger 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau), refunderer staten 50 pct. af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb.

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget til lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. L 38, fremsat den 24. februar 2005, folketingssamling 2004-05 (2. samling), Folketingstidende 2004-05, tillæg A 2097, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigede udgifter efter serviceloven. Der er tale om en egentlig refusionsordning, hvor det afgørende er, om udgiften er refusionsberettiget. Der foretages ikke en skønsmæssig godkendelse af udgiftens/tilbudets socialfaglige indhold ud over den almindelige revision, som i dag gælder for statsrefusion.

Social- og indenrigsministeren har efter servicelovens § 176, stk. 2, og § 176 a, stk. 3, hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om statsrefusion efter §§ 176 og 176 a.

Denne hjemmel er udmøntet i bekendtgørelse nr. 873 af 29. august 2012 om statsrefusion i særligt dyre enkeltsager efter lov om social service (herefter refusionsbekendtgørelsen).

Der er i refusionsbekendtgørelsen fastsat regler om, hvilke refusionsberettigede udgifter der er omfattet af ordningen, hvordan tilskuddet anvises, regnskabsaflæggelse samt revision af regnskabet.

Refusionsordningen gælder for en kommunes samlede udgift til foranstaltninger til en konkret borger under 67 år, dvs. alle udgifter, som kan henføres til samme CPR-nummer. I sager, der består af flere eller sammensatte tilbud i forhold til en enkelt person, gælder refusionsordningen for den samlede sociale udgift i den konkrete sag, jf. § 5, stk. 2 i refusionsbekendtgørelsen. Der kan herunder ikke medregnes udgifter, der er omfattet af reglerne om objektiv finansiering, jf. bekendtgørelse nr. 1017 af 19. august 2017 om finansiering af visse ydelser og tilbud efter lov om social service samt betaling for unges ophold i Kriminalforsorgens institutioner, idet den enkelte kommunes udgift til objektiv finansiering ikke er personhenførbare.

Refusionen omfatter en kommunes udgifter efter serviceloven. Ved opgørelse af kommunens udgifter skal alle indtægter fradrages, herunder brugerbetaling, refusion samt tilskud efter serviceloven eller anden lovgivning, jf. § 6 i refusionsbekendtgørelsen. Forhold, der er forbundet med kommunens afgørelse og sagsbehandling herom, herunder det personrettede tilsyn, er ikke omfattet af refusionsordningen.

Refusionen hjemtages af den kommune, som efter serviceloven endeligt skal afholde udgiften, jf. § 1, stk. 2, i refusionsbekendtgørelsen. Når refusionsberettigede udgifter skal opgøres og hjemtages af kommunen fra staten, opgøres den samlede udgift på månedsbasis, og der sker refusion af den del, der overstiger $\frac{1}{12}$ af refusionsgrænserne, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Det betyder, at en kommune vil kunne få refusion for udgifter i en sag, hvor en anbringelse uden for hjemmet påbegyndes f.eks. i september måned, og hvor den månedlige udgift overstiger $\frac{1}{12}$ af refusionsgrænsen i f.eks. de 4 måneder, hvor der er udgifter til anbringelsen, men hvor udgifterne i sagen ikke i kalenderåret som helhed når op over den årlige refusionsgrænse. Enkeltstående udgifter skal fordeles ligeligt ud på regnskabsårets 12 måneder, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3.

På børne- og ungeområdet er der med virkning fra 1. september 2012, jf. lov nr. 596 af 18. juni 2012, med servicelovens § 176 a indført lavere beløbsgrænser i de særligt dyre enkeltsager vedrørende udsatte børn og unge og ved anbringelser uden for hjemmet af store søskendeflokkede ved en nedsættelse af beløbsgrænserne, så det blev lettere for kommunerne at hjemtage refusion i disse sager.

I servicelovens § 176 a, stk. 1 er fastsat, at staten yder refusion af en kommunes udgifter i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller unge i alderen fra 18 til 22 år, som modtager støtte efter servicelovens §§ 76 og 76 a (efterværn), i en konkret sag overstiger 830.000 kr. årligt (2020-niveau), på 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.630.000 kr. årligt (2020-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct.

I servicelovens § 176 a, stk. 2, er det fastsat, at refusionsgrænserne for statens refusion på henholdsvis 830.000 kr. (2020-niveau) og 1.630.000 kr. (2020-niveau) ligeledes gælder for en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt uden for hjemmet efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget til lov nr. 596 af 18. juni 2012, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 140, fremsat den 29. marts 2012, folketingssamling 2011-12, side 7, at refusionsordningen kommer i funktion, når én kommune anbringer børn fra samme husstand uden for hjemmet, og det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør fire eller flere børn. De udgifter, der kan medregnes, er alle udgifter til foranstaltninger efter serviceloven i forhold til de anbragte børn, dvs. ikke kun udgifterne til anbringelserne.

Det følger af § 3, stk. 2, i refusionsbekendtgørelsen, at der ved børn i samme husstand forstås børn og unge, som forud for anbringelsen er tilmeldt folkeregisteret på samme adresse som forældremyndighedsindehaveren. Hvis to personer er gift eller samlevende, omfatter husstanden børn og unge, som mindst den ene af parterne har forældremyndighed over.

I refusionsbekendtgørelsens § 3, stk. 4, er fastsat, at hvis forældre med fælles forældremyndighed flytter fra hinanden, medregnes barnet eller den unge i forhold til refusionsopgørelsen til husstanden i den kommune, der afholder anbringelsesudgiften til det pågældende barn eller unge. Bor begge forældre fortsat i den kommune, der afholder anbringelsesudgiften, beslutter denne kommune, i hvilken af de to forældremyndighedsindehaveres husstande barnet skal medregnes i forhold til refusionsopgørelsen.

3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

De særligt dyre enkeltsager på det specialiserede socialområde indebærer en uforudsigelighed i den enkelte kommunes udgifter på området, der generelt kan være svær for kommunen at håndtere.

Ved en yderligere målretning af finansieringen af udgifterne i de særligt dyre enkeltsager på det specialiserede socialområde til de kommuner, der afholder de faktiske udgifter på området, vil den enkelte kommune kunne få en øget budgetsikkerhed for udgifterne til dyre enkeltsager.

En nedsættelse af refusionsgrænserne på voksenområdet til niveauet på børne- og ungeområdet vil kunne øge målretningen af finansieringen til kommuner, der har relativt dyre sager på voksenområdet og vil samtidig kunne forenkle reglerne for refusionsordningen.

Efter de gældende regler ophører refusionsordningen for dyre enkeltsager, når borgere fylder 67 år. En opretholdelse af refusionsordningen for disse sager, så de fortsat er omfattet af refusionsordningen efter det fyldte 67. år, vil i højere grad kunne sikre, at de kommuner, der har udgifter til disse borgere, modtager finansiering til dem.

Bestemmelserne i servicelovens § 176 a indebærer dels, at der er højere refusion på enkeltsager vedr. børn og unge under 18 år og 18-22 årige unge i efterværn, dels at kommunerne kan sammenlægge udgifterne ved anbringelser af store søskendeflokke uden for hjemmet, når det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør fire eller flere børn.

Det vurderes, at en ændring af refusionsordningen, hvor udgifter til alle indsatser for den enkelte børnefamilie uafhængig af antallet af søskende medregnes i samme refusionssag, kan bidrage til en helhedsorienteret og sammenhængende indsats. Samtidig vil det målrette finansieringen på området til de kommuner, der har mange familier, hvor søskende har behov for en indsats.

En refusion på 75 pct. for sager vedrørende både børn og voksne, hvor kommunen har udgifter for over 2.050.000 kr. i enkeltsager, vil øge budgetsikkerheden for de kommuner, der rammes af de sager, hvor udgifterne overstiger denne beløbsgrænse.

Der er tale om en tilpasning af finansieringen, hvor der justeres på, hvem der betaler udgifterne på området. Det vil i praksis betyde, at den del af kommunernes finansiering, som svarer til den øgede refusion, flyttes fra bloktilskuddet og over til den centrale refusionsordning, som udbetales af staten. Derved vil den enkelte kommune få en større finansieringsmæssig sikkerhed i forhold til de dyre socialsager i kommunen.

3.3. Den foreslåede ordning

For at sikre en større finansieringsmæssig sikkerhed for kommunerne, foreslås det at nedsætte beløbsgrænserne for refusionsordningen på voksenområdet, så de vil svare til grænserne på børne- og ungeområdet. Det vil indebære, at:

- Der ydes 25 pct. refusion for den del af udgifterne, der overstiger 830.000 kr. og op til og med 1.630.000 kr. I dag ydes der på voksenområdet en refusion på 25 pct. for den del af udgifterne, der overstiger 1.090.000 kr. og op til og med 2.050.000 kr. (nedsættelse på 260.000 kr. for den nedre grænse for voksne).
- Der ydes 50 pct. refusion for den del af udgifterne, der overstiger 1.630.000 kr. og til og med 2.050.000 kr. I dag ydes der på voksenområdet en refusion på 50 pct. for den del af udgifterne, der overstiger 2.050.000 kr.

(nedsættelse på 420.000 kr. for grænsen med refusion på 50 pct. refusion for voksne).

På både børne- og voksenområdet foreslås desuden at indføre en ny grænse, hvor kommunerne vil kunne få refusion på 75 pct. af udgifter i den enkelte sag, der overstiger 2.050.000 kr.

Det foreslås at fjerne alderskriteriet, så kommunerne stadig vil kunne få refusion for udgifter til borgere, der er omfattet af refusionsordningen umiddelbart, inden de er fyldt 67 år. Refusionsprocenter mv. foreslås at skulle følge de samme regler som børne- og voksenområdet.

Endvidere foreslås at fjerne kravet om, at der skal være mindst fire søskende anbragt uden for hjemmet, før de kan summeres i én refusionssag. Dermed vil alle søskendeflokke kunne summeres til én refusionssag uanset størrelse. Det foreslås samtidig, at søskendeordningen udvides, således at summering af søskende vil skulle omfatte alle forebyggende foranstaltninger, uanset om foranstaltningen ydes i hjemmet eller ved en anbringelse uden for hjemmet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige omstillingskonsekvenser eller digitaliseringsrelaterede konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Således indeholder lovforslaget forslag til klare og enkle regler. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan kommunikeres digitalt med kommunerne. Lovforslaget muliggør automatisk sagsbehandling, idet refusionsordningen er baseret på objektive kriterier. Lovforslaget ændrer heller ikke på sammenhæng på tværs. Lovforslaget ændrer endelig ikke på mulighederne for tryk og sikker datahåndtering og anvendelse af offentlig infrastruktur. Lovforslaget har dermed ikke betydning i forhold til disse principper.

Tilpasningen af refusionsordningen har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige under ét, idet den øgede udbetaling af refusion fra den centrale statslige refusionsordning til kommunerne modsvares af en regulering af det kommunale bloktilskud. Stigningen i udbetalingerne forventes at udgøre 1.922 mio. kr. i 2021, 1.963 mio. kr. i 2022 og 1.998 mio. kr. i 2023. Stigningen i udbetalingerne i refusionerne forventes øget med 2.438 mio. kr. årligt fuldt indfaset.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles med kommunerne.

Lovforslaget berører ikke regionerne og har dermed ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Principperne for agil erhvervs-

rettet regulering er ikke relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Regulering af kommunernes bloktilskud forventes at udgøre -1.922 mio. kr. i 2021, -1.963 mio. kr. i 2022 og -1.998 mio. kr. i 2023. Fuldt indfaset skønnes en regulering på -2.438 mio. kr. årligt.	Øget refusion for staten forventes at udgøre 1.922 mio. kr. i 2021, 1.963 mio. kr. i 2022 og 1.998 mio. kr. i 2023. Fuldt indfaset skønnes stigningen i refusionsudgiften øget med 2.438 mio. kr. årligt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af servicelovens § 176, stk. 1, 1. pkt., at i de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 950.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb, jf. dog § 176 a.

Det følger af § 176 a, stk. 1, 1. pkt., at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter §§ 76 eller 76 a, i en konkret sag overstiger 710.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. Det følger af § 176 a, stk. 2, at refusionsgrænserne og -beløbene i § 176 a, stk. ligeledes gælder for en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt ef-

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget er i perioden fra den 18. maj 2020 til den 25. maj 2020 sendt i høring hos KL. Den korte høringsperiode skyldes, at lovforslaget skal vedtages i denne samling med henblik på fastsættelse af kommunernes bloktilskud for 2021. Kommunernes bloktilskud skal udmeldes til kommunerne inden sommeren 2020.

ter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Bestemmelsen i § 176, stk. 1, 1. pkt. indebærer, at i de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter serviceloven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 950.000 kr. (2012- niveau), svarende til 1.090.000 kr. årligt (2020-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb.

Bestemmelsen i § 176 a indebærer, at der er fastsat særskilte regler for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til børn og unge under 18 år, til unge i alderen 18-22 år, der modtager efterværn efter servicelovens §§ 76 eller 76 a, samt for udgifter efter serviceloven til søskendeflokkede, når der er anbragt fire søskende eller derover. Bestemmelsen i § 176 a, stk. 1, 1. pkt. indebærer, at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til personer, som er under 18 år, og til 18-22 årige, som modtager støtte efter servicelovens §§ 76 eller 76 a, i en konkret sag overstiger 710.000 kr. (2017-niveau), svarende

til 830.000 kr. (2020-niveau) årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. Bestemmelsen i § 176 a, stk. 2 indebærer, at refusionsgrænsen og –beløb efter § 176 a, stk. 1, også gælder i de tilfælde, hvor en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Det foreslås at ændre i bestemmelsen i § 176, stk. 1, 1. pkt., således at »950.000 kr. årligt« ændres til: »830.000 kr. årligt (2020-niveau)«, og at », jf. dog § 176 a« udgår.

Forslaget vil medføre, at beløbsgrænsen for, hvornår staten yder refusion på 25 pct. af udgifterne i en konkret sag for personer under 67 år, sænkes til 830.000 kr. (2020-niveau). Med forslaget vil staten yde refusion af udgifter efter serviceloven i enkeltsager, der overstiger 830.000 kr. årligt i 2020-niveau. Forslaget vil indebære en nedsættelse af beløbsgrænsen for refusion på 25 pct. af udgifterne pr. person på 260.000 kr. for personer i alderen 18 år til 67 år og vil betyde, at flere sager vedrørende udgifter til personer i alderen 18 år til 67 år vil blive omfattet af refusion på 25 pct. Endvidere vil forslaget indebære, at beløbsgrænsen for refusion på 25 pct. på voksenområdet vil blive harmoniseret med den nedre beløbsgrænse for refusion på 25 pct. på børne- og ungeområdet.

Desuden foreslås, at henvisningen til servicelovens § 176 a fjernes. Dette forslag skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvorved § 176 a foreslås ophævet.

De foreslåede ændringer vil medføre, at beløbsgrænser og refusionssatser på børne- og voksenområdet vil blive harmoniseret i én bestemmelse (servicelovens § 176). Der vil således ikke være behov for en særskilt bestemmelse vedrørende beløbsgrænsen for refusion på 25 pct. af udgifter til hjælp og støtte efter loven til børn og unge under 18 år, og til unge i alderen 18-22 år, som modtager hjælp og støtte efter §§ 76 eller 76 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3.

Til nr. 2

Det følger af servicelovens § 176, stk. 1, 2. pkt., at for den del af kommunens udgifter til en person under 67 år, der overstiger 1.770.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct., jf. dog § 176 a.

Det følger af § 176 a, stk. 1, 2. pkt., at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter §§ 76 eller 76 a, overstiger 1.420.000 kr., udgør statsrefusionen 50 pct. for den del af udgifterne, der overstiger 1.420.000 kr. årligt.

Bestemmelsen i § 176, stk. 1, 2. pkt. indebærer, at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 1.770.000 kr. (2012-niveau), svarende til 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau), refunderer staten 50 pct. af den del af kommunens udgifter efter serviceloven, som ligger over dette beløb.

Bestemmelsen i § 176 a indebærer, at der er fastsat særskilte regler for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til børn og unge under 18 år, til unge i alderen 18-22 år, der modtager efterværn efter servicelovens §§ 76 eller 76 a, samt for udgifter til søskendeflokke, når der er anbragt fire søskende eller derover. Bestemmelsen i § 176 a, stk. 1, 2. pkt. indebærer, at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til personer, som er under 18 år, og til 18-22 årige, som modtager støtte efter servicelovens §§ 76 eller 76 a, i en konkret sag overstiger 1.420.000 kr. (2017-niveau), svarende til 1.630.000 kr. (2020-niveau) årligt, refunderer staten 50 pct. af den del af kommunens udgifter efter serviceloven, som ligger over dette beløb. Bestemmelsen i § 176 a, stk. 2 indebærer, at refusionsgrænsen og –beløb efter § 176 a, stk. 1, også gælder i de tilfælde, hvor en kommunes samlede udgifter efter serviceloven til hjælp og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Det foreslås at ændre i bestemmelsen i § 176, stk. 1, 2. pkt., således at »1.770.000 kr. årligt« ændres til: »1.630.000 kr. årligt (2020-niveau)«, og at », jf. dog § 176 a.« udgår.

Forslaget vil medføre, at beløbsgrænsen for, hvornår der ydes refusion på 50 pct. af udgifterne efter serviceloven i en sag for personer under 67 år, sænkes til 1.630.000 kr. (2020-niveau). Med forslaget vil staten således yde refusion på 50 pct. for den del af udgifterne i enkeltsager, der overstiger 1.630.000 kr. årligt i 2020-niveau. Endvidere er beløbsgrænsen oplyst i 2020-niveau. Forslaget vil indebære en nedsættelse på 420.000 kr. for grænsen med refusion på 50 pct. refusion for personer i alderen 18 år til 67 år. Dette vil medføre, at refusionen vil stige fra 25 pct. til 50 pct. af udgifterne i det nævnte interval til personer i alderen 18 år til 67 år. Endvidere vil forslaget indebære, at beløbsgrænsen for refusion på 50 pct. på voksenområdet vil blive harmoniseret med beløbsgrænsen for 50 pct. refusion på børne- og ungeområdet.

Desuden foreslås, at henvisningen til servicelovens § 176 a fjernes. Dette forslag skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvorved § 176 a foreslås ophævet.

De foreslåede ændringer vil medføre, at beløbsgrænser og refusionssatser på børne- og voksenområdet vil blive harmoniseret i én bestemmelse. Der vil således ikke være behov for en særskilt bestemmelse vedrørende beløbsgrænsen for refusion på 50 pct. af udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til børn og unge under 18 år, og til unge i alderen

18-22 år, som modtager hjælp og støtte efter servicelovens §§ 76 eller 76 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3.

Til nr. 3

Der er efter de gældende bestemmelser i servicelovens §§ 176 og 176 a fastsat to beløbsgrænser, der afgrænser, hvornår staten yder refusion på henholdsvis 25 pct. og 50 pct. af den del af en kommunens udgifter efter serviceloven til personer under 67 år, der overstiger beløbsgrænserne. Der er ikke herudover fastsat yderligere beløbsgrænser eller refusionsprocenter.

Det foreslåede § 176, stk. 1, 3. pkt., er nyt. Det foreslås med denne nye bestemmelse, at for den del af udgifterne, der overstiger 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der indføres en refusion på 75 pct. for den del af udgifterne efter serviceloven i en konkret sag, der overstiger 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau).

Forslaget vil medføre, at kommunerne vil få en stigning i refusionen fra 50 pct. til 75 pct. for den del af udgifterne til hjælp og støtte efter serviceloven for en person under 67 år, der udgør over 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau). Den foreslåede beløbsgrænse og refusionsprocent vil med forslaget omfatte både børne- og voksenområdet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3.

Til nr. 4

Det følger af servicelovens § 176 a, stk. 2, at refusionsgrænser og -beløb også gælder en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Bestemmelsen i § 176 a, stk. 2, indebærer, at refusionsordningen kommer i funktion, når en kommune anbringer børn fra samme husstand uden for hjemmet, og det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør fire eller flere børn. Refusionsordningen gælder for det fjerde og følgende antal anbragte søskende, der er under 18 år eller er i alderen 18 år til 22 år, når de er anbragt efter servicelovens bestemmelser om efterværn.

Der er i refusionsbekendtgørelsen fastsat nærmere regler om, hvilke børn og unge der hører under samme husstand.

Det foreslås, at der i servicelovens § 176 efter stk. 1 indsættes to nye stykker.

Efter det foreslåede nye § 176, stk. 2, vil servicelovens § 176, stk. 1 også gælde for summen af en kommunes udgifter

til hjælp og støtte efter loven for børn og unge under 18 år, og udgifter til hjælp og støtte efter lovens §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husstand.

Forslaget vil medføre, at en kommune vil kunne få dækket udgifter til de samlede indsatser til søskende, uanset hvor mange søskende der er i samme husstand, og uanset hvilken type indsats der er tale om, hvis udgifterne samlet set overstiger beløbsgrænserne efter servicelovens § 176, stk. 1.

Forslaget vil indebære, at refusionsordningen udvides, idet en kommune vil kunne sammenlægge alle udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til en søskendeflok i familien, dvs. både udgifter til forebyggende foranstaltninger i hjemmet og udgifter til anbringelser uden for hjemmet. Bestemmelsen foreslås at gælde for hjælp og støtte efter serviceloven til søskende under 18 år og for søskende i alderen 18 år til 22 år, der modtager hjælp og støtte efter servicelovens §§ 76 og 76 a. Bestemmelsen foreslås at gælde for søskende i samme husstand.

Det er hensigten, at der i en bekendtgørelse vil blive fastsat nærmere regler om, hvilke børn og unge der hører under samme husstand, herunder til hvilken husstand en kommunes udgifter til anbragte børn vil skulle medregnes.

Efter de gældende bestemmelser i servicelovens § 176 omfatter den centrale refusionsordning for særligt dyre enkelt-sager ikke udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til personer på 67 år og derover.

Det indebærer, at kommunen som udgangspunkt afholder alle udgifter efter serviceloven til hjælp og støtte til personer på 67 år og derover.

Med det foreslåede nye § 176, stk. 3, foreslås det, at servicelovens § 176, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer efter det fyldte 67. år, hvis de var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Forslaget vil indebære, at en kommune kan hjemtage refusion for den del af udgifterne til hjælp og støtte efter serviceloven i en sag, der overstiger grænsebeløbene, til personer efter det fyldte 67. år. Det foreslås, at det vil være en betingelse for refusion, at udgifter til den pågældende er omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år. Det vil sige, at kommunens udgifter efter serviceloven til den pågældende borger i den sidste måned forud for det fyldte 67. år skal udgøre $\frac{1}{12}$ af de fastsatte grænsebeløb for refusion, svarende til at udgiften skal udgøre mere end $\frac{1}{12}$ af det årlige beløb på 830.000 kr. (2020-niveau).

Dette vil medføre, at refusionsordningen vil fortsætte efter det fyldte 67. år for de sager, hvortil udgifterne var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

En opretholdelse af refusionsordningen for de nævnte sager, så de fortsat er omfattet af refusionsordningen efter det fyldte 67. år, vil i højere grad kunne sikre, at de kommuner, der har udgifter til disse borgere, modtager finansiering til dem.

Det er hensigten, at der i en bekendtgørelse vil blive fastsat nærmere regler for opgørelse af udgifter og statsrefusion for personkredsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkterne 3.1 og 3.3.

Til nr. 5

Det følger af servicelovens § 176, stk. 2, at social- og indenrigsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter denne bestemmelse.

Det foreslås, at ordene »denne bestemmelse« i § 176, stk. 2, ændres til: »stk. 1-3«. Forslaget har sammenhæng med lovforslaget § 1, nr. 4, hvorved der i § 176 efter stk. 1 vil blive indsat to nye stykker som stk. 2 og 3

Forslaget vil indebære, at social- og indenrigsministeren i en bekendtgørelse også vil kunne fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter de foreslåede to nye stykker i § 176, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.1 samt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Det følger af servicelovens § 176, stk. 3, at i 2007 indtræder statsrefusionen på 25 pct. fra 0,4 mio. kr. årligt og 50 pct. fra 0,8 mio. kr. årligt. I 2008 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,5 mio. kr. årligt og 50 pct. ved 1 mio. kr. årligt. I 2009 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,6 mio. kr. årligt og 50 pct. ved 1,2 mio. kr. årligt.

Med § 176, stk. 3, blev der i sin tid indført en bestemmelse om, at reglerne vedrørende den centrale refusionsordning skulle indføres gradvist.

De endelige beløbsgrænser for refusionsordningen på henholdsvis 25 og 50 pct. blev nået i 2010, og § 176, stk. 3, har ikke længere betydning. Bestemmelsen er derfor overflødig. Det foreslås derfor, at § 176, stk. 3, ophæves.

Til nr. 7

Det følger af § 176 a, stk. 1, at i de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter §§ 76 eller 76 a, i en konkret sag overstiger 710.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.420.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct. Det følger af § 176 a, stk. 2, at refusionsgrænserne og -beløbene i stk. 1 ligeledes gælder for en kommunes samlede udgifter til hjælp

og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2. Det følger af § 176 a, stk. 3, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter stk. 1 og 2.

Bestemmelserne i § 176 a fastsætter særlige grænsebeløb for refusion af udgifter efter serviceloven til børn og unge under 18 år, samt refusion af udgifter til unge i alderen 18 år til 22 år, der modtager hjælp og støtte efter servicelovens §§ 76 og 76 a vedrørende efterværn. Endvidere fastsættes i stk. 2 de særlige regler for, hvornår en kommune kan modtage refusion for summen af udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til søskende i samme husstand.

Det foreslås, at § 176 a ophæves. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, samt lovforslagets § 1, nr. 4, for så vidt angår den del, der vedrører refusion af udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til søskende.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4, hvorved beløbsgrænser og refusionsprocenter på børne- og voksenområdet vil blive harmoniseret og samlet i servicelovens § 176, vil der ikke længere være behov for, at der er fastsat beløbsgrænser for børne- og ungeområdet i en særskilt bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3 samt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4.

Til nr. 8

Det følger af servicelovens § 182, stk. 11, at beløbene i lovens §§ 176 og 176 a reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2013, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbene afrundes til nærmeste 10.000 kr.

Bestemmelsen indebærer, at beløbsgrænserne fastsat i lovens §§ 176 og 176 a, skal reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten. Idet beløbsgrænserne i de nævnte bestemmelser er angivet i 2012-niveau, er der i § 182, stk. 11 fastsat, at reguleringen skal ske første gang den 1. januar 2013. Bestemmelsen indebærer endvidere, at beløbsgrænserne efter regulering skal afrundes til nærmeste 10.000 kr.

Det foreslås i servicelovens § 182, stk. 11, at ændre »§§ 176 og 176 a« til: »§ 176«, og at »2013« ændres til: »2021«. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvorved det foreslås at ophæve servicelovens § 176 a. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Forslaget vil medføre, at beløbsgrænserne i servicelovens § 176 fortsat vil skulle reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten. Idet de foreslåede nye beløbsgrænser, jf. lovforslagets § 1, nr. 1-3, er angivet i 2020-

niveau, foreslås det, at reguleringen skal ske første gang den 1. januar 2021.

Reguleringsbestemmelsen i servicelovens § 182, stk. 11, foreslås herudover ikke ændret.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2021. Dette vil medføre, at udgifter til personer, der vedrører perioden fra 1. januar 2021 og frem vil være omfattet af de foreslåede nye refusionsgrænser og beløb.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 176 stk. 3, i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, ikke skal gælde ikke for personer, der er fyldt 67 år inden den 1. januar 2021. For disse personer finder de hidtil gældende regler i lov om so-

cial service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, anvendelse.

Forslaget vil medføre, at denne lovs § 1, nr. 4, for så vidt angår den foreslåede bestemmelse i servicelovens § 176, stk. 3, hvorefter udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til personer på 67 år og derover er omfattet af refusionsordningen, hvis de var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år, vil gælde for personer, der fylder 67 år den 1. januar 2021 eller senere. For udgifter efter serviceloven til personer, der er fyldt 67 år inden den 1. januar 2021 finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da serviceloven, jf. § 196, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 176. I de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 950.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb, jf. dog § 176 a. For den del af udgifterne, der overstiger 1.770.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct., jf. dog § 176 a.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter denne bestemmelse.

Stk. 3. I 2007 indtræder statsrefusionen på 25 pct. fra 0,4 mio. kr. årligt og 50 pct. fra 0,8 mio. kr. årligt. I 2008 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,5 mio. kr. årligt og 50 pct. ved 1 mio. kr. årligt. I 2009 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,6 mio. kr. årligt og 50 pct. ved 1,2 mio. kr. årligt.

§ 176 a. I de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter §§ 76 eller 76 a, i en konkret sag overstiger 710.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.420.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct.

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, som senest ændret ved i lov nr. [1571 af 27. december 2019], foretages følgende ændringer:

1. I § 176 *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »950.000 kr. årligt,« til: »830.000 kr. årligt (2020-niveau),«, og », jf. dog § 176 a« udgår.

2. I § 176, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »1.770.000 kr. årligt,« til: »1.630.000 kr. årligt (2020-niveau),«, og », jf. dog § 176 a« udgår.

3. I § 176, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»For den del af udgifterne, der overstiger 2.050.000 kr. årligt (2020-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct.«

4. I § 176 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse for summen af en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven for børn og unge under 18 år, og udgifter til hjælp og støtte efter lovens §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husstand.

Stk. 3. *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer efter det fyldte 67. år, hvis de var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 4*.

5. I § 176, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, ændres »denne bestemmelse« til: »*stk. 1-3*«.

6. § 176, *stk. 3*, ophæves.

7. § 176 a ophæves.

Stk. 2. Refusionsgrænserne og -beløbene i stk. 1 gælder ligeledes for en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, eller § 76 a, stk. 2.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter stk. 1 og 2.

§ 182. ---

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Beløbene i §§ 176 og 176 a reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2013, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbene afrundes til nærmeste 10.000 kr.

8. I § 182, stk. 11, ændres »§§ 176 og 176 a«: til: »§ 176«, og »2013« ændres til: »2021«.